

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

 $\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr
a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În România:

la dnul Carol Schulder în București, strada
Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Condiția viitorului.

(a). Între constatările lui „Neue Freie Presse”, relevante în primul nostru dela 12/24 l. c., cea mai prețioasă este aceea, că popoarele mulțumite cu actualele stări de lucruri din monarhie „tind a produce aparență, ca-și-când interesul dinastic ar fi motorul faptelor și tendențelor lor” etc.

Asupra acestui punct trebuie să ne oprim nițel. Va să zică organul liberalilor austriaci recunoaște, că toate popoarele din monarhie, pe cari le înșiră între adversarii sistemului actual, țin să-și accentueze, în toate faptele și mișcărilor, sentimentele de alipire către dinastie, să-și conformeze interesele și aspirațiile speciale cu interesele dinastiei. Adevărat, că scriitorul articolului respectiv, credincios punctului de vedere al partidului ce reprezintă, afirmă că dinasticismul acesta este numai la aparență, și zice mai la vale, în articolul său, că adevărata leialitate față cu dinastia ar pretinde să susținem cu toți stările de lucruri create prin Coroană în colaborare cu consilierii sei liberi aleși.

Resultă dar, la urma urmelor, că dinastici cu adevărat sunt numai susținătorii, preținși sinceri ai actualului sistem, adică Maghiarii, Polonii și Ovreii, după cum ne-a eșit concludia, tot din premisele lui „N. Fr. Presse”.

Dacă altcineva ar face-o, concludia aceasta ne-ar pune nițel pe gânduri. Dar' din parte atât de interesată, și prin urmare atât de preocupată, ea nu poate avea decât valoarea tendinței adversarului său suspectă, născută din silul să recunoască, leialitatea și dinasticismul celor ce îi amenință situația, lui atât de scumpă și de binevenită.

În adevăr suspectarea liberalului vienez nu este decât o confirmare a caracterului dinastic al politicii tuturor popoarelor nemulțumite cu actualul sistem. Dinasticismul lor, manifestat la toate ocaziile, l-a isbit și pe scriitorul articolului ce ne preocupă, dar' el nu-l poate admite ca fiind sincer și veritabil, căci atunci ar trebui să caute cauza opoziției tuturor în însăși sistemul ce el susține, ceea ce ar însemna a-și tăia creanga de sub picioare.

Dar' altcum mult n'are să ne pese de punctul de vedere al liberalilor austriaci, ci cu totul independent de dînsul constatăm și noi, că nota comună caracteristică a atitudinii politice a popoarelor monarhiei, care le-am înșirat între

cele nemulțumite, este credința și alipirea către Tron și dinastie.

Acest lucru este notoric și fără in-doeală aprepțat până în cele mai înalte cercuri. Cu ocazia vizitei Sale la Zagreb, Maiestatea Sa a ținut să constate însuși sentimentele de credință ale Croaților, tradiționala credință a Românilor către Împăratul este îndeobște cunoscută și tot asemenea Cehii, Slovenii, Slovicii și Rutenii au reputația stabilită de popoare credincioase și dinastice. Ear' încă privește trecutul, Împărații din glorioasă Casă de Habsburg nu odată au apelat la brațele și piepturile probate ale acestor popoare, adese-ori chiar pentru a apăra Tonul și patria contra răsăratorilor celor ce astăzi voesc să monopolizeze singuri dinasticismul.

Din acest punct de vedere nu există deci nici un motiv de a împărți popoarele monarhiei în două categorii, în privilegiate și subordonate, de cumva nu se va admite principiul imoral, că pentru a asigura întregul monarhiei trebuie favorisate elementele periculoase în paguba celor sigure.

Dar' și admitând acest principiu, am ajunge într'un cerc vicios, căci ori cât de îndelung răbdătoare ar fi elementele sigure, și răbdarea lor poate ajunge la capăt. Și apoi nu e vorba numai de aceasta. Vorba e, că pot veni timpuri, când monarhia va avea trebuință de extremă încordare a puterilor tuturor cetățenilor sei pentru a pute face față pericolelor din afară. În asemenea momente garanția isbăndeii nu vom găsi-o, decât în entuziasmul general al tuturor, în emulațiunea generală de a jertfi totul pentru salvarea patriei comune. Ear' sentimentele de însuflețire și jertfire nu se nasc numai din datorință patriotică și motive ideale, ci trebuie ca acela, căruia i-se cer să fie legat cu toate interesele sale vitale de țara care i-le cere. Trebuie ca el, jertindu-se pentru patrie, să aibă conștiința vie, că se jertfește pentru binele seu, al copiilor sei, al neamului seu.

Ear' dacă așa este, n'o să meargă cu sistemul cetățenilor de clasa I. și de clasa II. Atunci trebuie dar, ca toate popoarele să fie egale în drepturi și în datorințe și tuturor să li-se impună convingerea, că în patria lor este mai bine ca ori-și-unde, că într'însa și numai într'însa se pot feri.

De aceea zicem, că ideea fundamentală a sistemului dualist, adică împărțirea popoarelor în favorisate și asuprite, este izvorul tuturor nenorocirilor. Ideea

aceasta, pusă în practică, a produs toate nemulțumirile și va produce încă multe rele, dacă nu i-se va pune la vreme capet. Contra ei se sbuciumă toți cei ce îi simțesc povara, ear' nu atât contra dualismului propriu zis, adică contra separării administrative a țărilor coroanei ungare de provinciile așa numite ereditare ale imperiului austriac. Cu separarea aceasta s'ar fi împăcat, în cele din urmă popoarele, dacă în același timp li-s'ar fi dat cuvenitele garanții constituționale de viață și desvoltare potrivită cu firea lor etnică.

Aceste garanții nu s'au dat însă, ci mai virtos s'au nesocotit toate reclamațiunile lor în această direcție, chiar și cele mai legitime, și în același timp s'a pus la dispoziția privilegiaților toată puterea statului.

Urmarea este, că în acest chip s'a discreditat însuși dualismul și se va discredit tot mai mult, până când nimenea nu-și va mai căuta scăparea, decât în abrogarea lui.

Nu știm dacă sunt autentice cuvintele ce se atribuie comitelui Beust, că le-ar fi rostit către comitele Andrassy când cu încheierea dualismului: „*Nehmt Ihr Eure Bagage und wir behalten unsere Bagage*”. Adecă: faceți voi ce știți cu popoarele voastre, și noi vom face ce știm cu ale noastre.

Fie nu fie autentice aceste brutale cuvinte „de spirit”, ele caracterizează cât se poate de bine situația creată prin transacție, sunt însă în același timp, de un înțeles fatal pentru monarhie.

Venim la concludia finală. Actualul sistem, creat pe baza transacției dela 1867 este greșit în ideea lui fundamentală. De aceea a dat roade atât de funeste și în ultimele lui consecințe pune în joc siguranța și viitorul monarhiei.

În această stare a lucrurilor noi nu mai un remediu sigur vedem. Încercuirea acestei idei fundamentale cu a ta mai bună, mai dreaptă și mai morală, care nu poate fi alta decât egala îndreptățire a popoarelor, ca popoare, ca individualități etnice.

În timpul de față, adevărat, nu vedem niciări prospecte că se va realiza în curând această dorință a noastră. Dar' tot atât de convinși suntem, că odată trebuie să se realizeze, pentru-că numai așa se va restabili, pe base solide și sigure pacea și armonia între popoarele monarhiei, numai așa viitorul și înflorirea monarhiei se poate asigura pentru toate timpurile și toate împregiurările,

Zile grele pentru honvezi. După „Pesti Hirlap” peste puțin are să urmeze pensionarea următorilor generali de honvezi: locotenent-mareșal Alexiu Zoltan, inspectorul-suprem al cavaleriei de honvezi și generalul Voinarovici, comandantul brigadei de honvezi din Budapesta,

Legea jidovească, conform unei ordinațiuni a ministrului reg. ung. de culte, va intra în vigoare la 2 Noemvrie c., despre ce au fost încunoștiințate toate comunitățile bisericești israelite. Această lege este a se datori Preasfinției Sale metropolitului român Miron, care votase cu guvernul...

Adunarea generală

a Societății pentru crearea unui fond de teatru național român.

(Raport special al „Tribunei”)

Brașov, 15/27 Oct.

În zilele de 14 și 15 Oct. a. c. și-a ținut aici Societatea pentru fondarea unui teatru național român adunarea sa generală.

Societatea românească din Brașov a arătat cel mai viu interes față de această societate. S'a și îngrijit, ca ocaziunea ținării adunării generale să fie sărbătorită în modul cuvenit. S'a constituit un mare comitet aranjator, împărțit în mai multe secțiuni, căruia s'au concretizat tot felul de agende reclamate pentru-ca sărbătorirea să fie demnă. Se știa, că societatea aceasta nu și-a mai ținut adunarea generală de multă vreme, de 5 ani, că are o chemare importantă, și că dispune de o avere foarte considerabilă. Și în consecință se credea, că întreg publicul românesc îi va nutri în pieptul seu un deosebit interes în timpul de acum. Se aștepta deci venirea oaspeților din toate părțile. Eată de ce era și firesc interesul societății românești din Brașov cu această ocaziune.

Oaspeți au venit însă foarte puțini. Și din aceia, cari au fost așteptați n'au sosit.

Mai mulți au fost din România, București, Ploiești, Câmpina, Bușteni și Predeal. Jurul Brașovului a lipsit cu deservă. Este neexplicabil, cum de un ținut atât de însemnat, cum este cel din jurul Brașovului, comune atât de aproape, bogate și mari, cu atâția preoți și învățători, pe lângă mijloacele minunate de comunicațiune ce au, nu se știe manifesta nici-o dată, când se aranjază câte ceva în Brașov. Pare că s'au desprății cu munți chinezești de orașul Brașov.

Dar' ce a fost mai trist, era surprinzătorul fapt, că nici din comitetul societății fondului n'au venit alți decât vicepreședintele: dl Iosif Vulcan. Nici președinte, nici secretar, nici casar, nime altul! (De aceea, bine ați făcut că la alegere i-ați ras pe toți. Red „Trib.”)

În felul acesta Brașovenii au fost și aranjatorii și mai tot ei și publicul, care a luat parte la toate. Și cu ocaziunea aceasta s'au prezentat destul de frumos. Vre-o câteva familii tot au trebuit să lipsească.

Trecând peste seara de cunoștiță despre care puțin ar fi de scris, las să urmeze un raport despre toate ce s'au petrecut.

Ședința I.

I. ședință a fost Sămbătă în 2/14 Oct. la 10 ore, în sala festivă a gimnasiunii noastre. Un public destul de numeros, între care și vre-o câteva dame, se afla în sală. Dl Iosif Vulcan deschide ședința prin un frumos discurs (pe care îl vom publica mâine Red. „Tribunei”).

Dr. V. Onițiu citește lista membrilor înscrși înainte de adunare la comitetul aranjator, cari s'au 51 la număr, (pe care vom și publica-o, tot mâine. Red. „Tribunei”).

Acestia s'au declarați de adunarea generală de membrii ordinari ai societății pentru fondul de teatru român.

Urmează apoi întregirea biroului prin doi secretari, în persoanele domnilor Vasile Goldiș și Dr. Emilian Popescu, profesori.

Dl Goldiș citește raportul general al comitetului în care a) se împărtășește, că din diferite cauze adunarea generală, care după prescrierile statutelor, are a se ține în fiecare an, nu s'a putut întruni din 24 și 25 August 1890 până acum în 1895; b) se arată date privitoare la averea societății, din care se vede, că de prezent această avere s'a urcat la considerabila sumă de 71.113 fl. 87 cr. predată din 14 Martie a. c. spre păstrare și administrare Institutului de credit „Albina” din Sibiu; c) s'a arătat participarea la emisiunea a doua de acțiuni de ale Institutului „Albina”, în urma căreia numărul acțiunilor acestui institut aflătoare în posesiunea societății se urcă la 167 fl.; d) se comunică propunerea, că Lazar Baldi, care a testat pe seama societății suma de 1000 fl., alături dea la fondul societății, să se introducă în șirul membrilor fondatori ai societății acesteia, e) se arată, că în decursul anului curent s'au înscris, ca membri ai societății domni: Dr. Iuliu Pușcariu, jude la tribunal în Pesta, ca membru fondator și Atanasie Cimponeriu, avocat; Silviu Suciu, secretar ministerial și Pavel Boldea, preot, toți din Budapesta, ca membrii ordinari; f) se arată, că restanțele de taxe din partea unui însemnat număr de membri ai societății se urcă la considerabila sumă de 3444 fl. 50 cr.; g) se arată, că au fost provăzuți cu diplome 49 membri fondatori și 39 membri ordinari, cari și-au achitat taxele; h) se arată, că strămutându-se dl Dr. Atanasie Marienescu din Budapesta în Oradea mare, funcțiunea de secretar al comitetului purtată de dînsul cu zel din 1882, a fost încredințată provisor dlui Pavel Boldea, care a provăzut totodată și postul de contro-

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Românii și Bulgarii.

De

Ioan Bogdan.

(Urmare).

Bulgarii actuali s'au așadar, cu toate că au mult sânge turcesc, un popor slav. limba lor este o limbă slavă, cultura lor cea veche a fost o cultură slavă. Ei au absorbit ce-i drept, în decursul evului mediu, o sumă de populații de origine turcească și tătarească cum au fost Cumanii, Pecenegii, Găgăuții și Surgucii; acest amestec a lăsat chiar urme adânci în fisionomia de astăzi a Bulgarilor, printre cari adeseori pe lângă tipul slav găsești curate tipuri mongole; fondul etnic al lor a rămas cu toate acestea slav. Când vorbim prin urmare de Bulgari și de influența lor asupra noastră, noi înțelegem un popor și o influență de origine slavă.

Intorcându-ne acum de unde am plecat, să ne întrebăm: cum se face, că noi urmașii ai coloniilor romane din Dacia, noi cari în cele dintău trei veacuri ale erei creștine am desvoltat o cultură română foarte înaintată — martore s'au inscripțiunile și ruinele romane din Dacia — am ajuns totuși să împrumutăm

mai târziu dela Bulgarii slavisați limba și cultura lor?

Causa trebuie căutată în vremurile fatale cari au trecut peste noi dela părăsirea Daciei până la încetarea invasiunilor barbare, vremuri în cari noi am pierdut aproape cu totul civilizația antică a Romei și din care am eșit semi-barbări, uitându-ne până și știința de carte.

Pe când noi, retrași la munți și transformați din colonii și militari romani în păstori cari cutreeră plaiurile cu turmele lor, ne înstrăinăm tot mai mult de cultura română și ne sâlbăteceam, Bulgarii veniți ca barbarii peste noi își însușiau sub aripile protectoare ale unui stat organizat și puternic, dela voinicii lor bizantini o civilizație pe atunci înaintată, civilizația bizantină, care nu era altceva decât continuarea sub formă grecească și cu influențe orientale, a vechei civilizații romane. Două cauze au făcut mai ales pe Bulgarii de peste Dunăre să ajungă la o importanță mare în istoria Europei orientale: întâiu vecinătatea Bizanțului și primirea repede a creștinismului dela acesta, al doilea, lipsa de state puternice în Peninsula Balcanică și dincoace de Dunăre. Bulgarii, cari pe la 680 s'au așezat definitiv dincolo de Dunăre, și-au întins foarte iute și cu foarte puține jertfe domnia lor, astfel că la 890—930 ei stăpânau peste toată Peninsula Balcanică până la Olimp, afară de litoralul maritim, peste părțile de dincoace de Dunăre,

peste Bănatul timișan și o mare parte din Transilvania.

În această epocă de înflorire a statului bulgar s'a consolidat creștinismul la ei sub forma orientală, s'a născut și a înflorit o literatură bogată religioasă și profană, care dela ei a trecut la toți ceilalți Slavi de rîtul grecesc. Aceasta a fost epoca cea mai glorioasă a istoriei bulgare, culmea puterii politice și preponderanței culturale a lor asupra celorlalte popoare vecine afară de Greci.

Aceasta a fost cred eu, și epoca preponderanței lor asupra noastră.

Ce făceam noi Românii în acest timp?

În curs de trei veacuri și mai bine dela 680—1018, cât a ținut întâiul imperiu bulgăresc, Românii, ruși de cultura română antică, trăiau ca păstori nomazi și seminomazi în munții Carpați și în Hem; ei cutreeră iarna șesurile și vara plaiurile dintre Carpați și Dunăre, Dunăre și Balcan, Balcan și Olimp. De o viață politică organizată nu poate fi vorba în acest timp. Ei umblau constituiți în clanuri puternice, în familii, mari patriarcale conduse de cei mai bătrâni și mai buni dintre bărbați; ei aveau acea constituire în familii pe care o găsim până în timpurile cu totul moderne la popoarele slave, de Sud, care a fost odată predominantă la toți slavii și, probabil, în

vremurile străvechi la toate popoarele indoeuropene în stadiul lor primitiv de cultură. Supuși fiind, și dincoace și dincolo de Dunăre, dominațiunei și influenței bulgare, Românii au adoptat în timpul acestor trei veacuri și mai bine o parte din obiceiurile și așezămintele lor. De aceea șefii clanurilor nomade începură a se numi la ei, ca la Bulgari și la Sârbi, *knazi* (bulg. srb. *knaz*) ear' șefii mai multor clanuri și conducătorii acestora în întreprinderile războinice, precum și în răzăcirilor lor nomade, se numiau *voievozi* (bulg. srb. *vojvoda*). Mai târziu când năvălirile se potoliră și Românii pogorindu-se definitiv la șesuri întemeiară începuturi de state trănice, cnezii rămăseră șefi de state, adică șefi de așezări de colonii — satele erau de obicei la începutul așezării de familii ce se trăgeau din același sânge sau se înrudeau prin cnsuren — ear' voievozii, deveniră șefi de teritorii mai întinse, cari la început cuprindeau mai multe sate, apoi mai multe complexe de sate (plăși sau plaiuri), în sfârșit mai multe districte sau provincii.

Voevozii, crescându-le puterea și teritoriul, se înjunjură de boeri (bulg. srb. *boljare*, sg. *boljarin*), la început oameni de oaste, apoi proprietari mari de pământ, primit în dar dela voievozi pentru serviciile lor militare; ear' când viața de stat luă o desvoltare atât de mare, încât conducerea afacerilor cerea înființarea de cancelarii domnești și organi-

sare bisericească, Românii împrumută dela conveștitorii lor Bulgarii limba bisericească și diplomatică, cu alte cuvinte, literatura lor. Tot ce a fost la noi de origine bulgărescă, așezăminte religioase sau politice, toate s'au împrumutate în această epocă.

De aci nu urmează însă, că pe noi ne-au creștinat Bulgarii, cum s'au încercat să dovedească unii scriitori străini cu rea credință și cum au crezut alții de bună credință, lăsându-se a fi înșelați prin mulțimea de termeni bisericești de origine bulgară în limba română de astăzi și prin faptul, că limba bulgară a fost limbă liturgică la Românii în timpurile vechi. Creștinii au fost și în Dacia — deși foarte puțini — creștini au fost și în Moesia, unde găsim episcopi latini până la venirea Slovenilor, creștini au rămas Românii și în timpul invasiunilor barbare; ceea ce le-a lipsit însă în timpul acesta a fost hierarhia bisericească, care nu poate exista decât la popoare așezate. Continuitatea creștinismului român o dovedește terminologia creștină de origine română; aceasta n'ar exista astăzi în limba română, dacă Românii ar fi încetat vreodată să fie creștini. Așadar nu creștinismul, ci biserica oficială creștină au luat-o Românii dela Bulgari. (Va urma).

lor; și în fine se arată, că expirând mandatul de funcțiune a comitetului încă din anul 1891, repășește dela conducerea societății și cerându-și dela adunarea generală absolvirea sa.

După citirea raportului se aleg comisiunile, cari se censurează socotile, cassa, raportul general, se fac propuneri și se înscrie membrii noi până la proxima ședință a adunării.

În comisiunea de 5 membrii pentru cenzurarea socotilelor și a cassei se aleg: V. Bologa, V. Voinea, I. C. Panțu, Dr. Murășan și A. Vlaicu; pentru cenzurarea raportului comitetului și pentru studiarea și prezentarea propunerilor: B. G. Pop, Dr. G. Baiulescu, G. Dima, A. Bărsan și Dr. I. Blaga și pentru înscrierea de membri noi: Lazar Nastasi, Gr. Maior, G. Narcea, Dr. E. Mețian și Gr. Birca.

Serata.

Pentru seara de Sâmbătă comitetul arangiator a anunțat o serată musicală și o reprezentare teatrală urmată de petrecere cu dans. Interesul publicului pentru serata aceasta era cu atât mai mare, cu cât pe de o parte de mult societatea română din Brașov n'a mai avut o asemenea petrecere de caracter și artistic și curat românesc, ear' pe de altă parte, fiindcă aflase, că doi oaspeți prețioși dela Sibiu vor veni, pentru-ca prin valorosul lor concurs să illustreze mult așteptata seară de Sâmbătă. Acești oaspeți iubiti au fost: Dr. G. Dima, care condus de interesul deosebit ce-l poartă dezvoltării muzicii noastre naționale, venise încă de Mercuri pentru a conduce în persoană corul „Reuniunii române de cântări din Brașov”, din partea căreia fusese rugat pentru aceasta — și domnul Isaia Popa, care a fost chemat ca să ne desfășoare cu vocea sa de bas vigoros.

Sala cea mare dela „Hotelul Central” nr. 1 se umpluse cu lume, din care numai absența frunțurilor nostri din comunele învecinate ne-a surprins în mod mai puțin plăcut. Astfel sala întesată de lume curat românească ne da o imagine clară despre numărul cel mare de inteligență română, cu care se poate fâli Brașovul față cu ori-ce alt oraș din țeara noastră.

Corul puternic al „Reuniunii române de cântări din Brașov”, constând din peste 50 cântăreți: dame și domni, a executat programul ales sub mîiaștra conducere a distinsului dirigent oaspe cu o precizie rară. Măiestria de dirigent a dlui Dima pe de o parte și capabilitatea musicală a corului pe de altă parte s'a manifestat cu deosebire în finețele interpretării pieselor. Nuanele de tărie: puterea resolută în partiile „forte”, proporțiunea simetrică în „crescendo” și ușurătatea volubilită a partiilor de „pianissimo” au dat o valoare adevărat artistică musicală a „Reuniunii române de cântări din Brașov”.

Mai mult au plăcut piesele: „Serenada”, (Somnoroase pășerile) de Flondor, — cor de bărbați cu solo de bas, și „Cucule cu peană sură”, cor mixt de domnul George Dima, care la insistența publicului au trebuit să se repeteze.

Solistii, dl Isaia Popa și domnul Ioan Prișcu au contribuit din răspuțeri la succesul serii, îndosebi aria: „Paulus” de Mendelsohn, cântată de domnul I. Popa, ni-a dat earăși prilegiul să admirăm vocea voluminoasă și priceperea, cu care acest elev al dlui Dima se prezintă în sala de concert.

Discurs

rostit de părintele Vasile Mangra în biserica catedrală din Arad, la 7 Octombrie v. a. c. cu ocazia cununiei dlui Cornel Ardelean, candidat de advocat, cu domnișoara Victoria Hodoș, fiica răposatului Dr. Iosif Hodoș, odinioară vicecomite al Zarandului, membru al Academiei-Române etc...

„Și va lăsa omul pe tatăl său și pe muma-sa, și se va lipi de soția sa și vor fi amândoi un trup”
(Facere II. 21-23)

Iubite mire!
Iubită mireasă!

„Taina aceasta mare este”, învață sfântul apostol Pavel (Efeseni V. 32). Ear' cari ar îndrăzni să predice altfel, pe acestia îi ameninșă cu anatema, zicînd: „Ci măcar noi, sau ânger din cer de va binevesti vouă afară de ceea-ce am binevestit eu vouă, anatema să fie”. (Galateni I. 8. 9.)

Datorița de a vesti mai cu statornicie această învățătură dumnezească, nu li-s'a impus cu atîta înțepire păstorilor sufletești, ca tocmai în zilele acestea de grea încercare, când proroci falși s'au ridicat în contra ei, tulburînd mințile, jicnind conștiințele și atacînd dreapta credință cu „glasurile cele deșerte și cu vorbele cele potrivnice ale științei ce-și minte numele”. (1. Timotei VI. 20. 21.)

Legătura conjugală sau căsătoria este înstituițiunile de origine divină, fiind așezată de

Amintesc, că dl George Dima a fost plăcut surprins cu o coroană mare de lauri cu panglici late tricolore.

Era un aspect feeric, ce se desfășura înaintea publicului, când privia la fruntul de dame al corului, cari se prezentase conști de natura festivităților în splendide costume naționale. Și acest aspect era cu atât mai înălțător, cu cît armonia între podoaba strălucitoare a costumelor și între farmecul fețelor frumoase era complet.

După serata musicală a urmat reprezentarea teatrală. S'a dat comedia într'un act „Dupa teatru”, o piesă cu multe detalii comice, care fiind reprezentată cu talent și temperament într'un ansamblu armonios de cei 4 diletanți (domnișoarele: Maria Bogdan și Lulu Nastasi și domniile Arseniu Vlaicu și Ilie Savu) a ținut într-o veselă și continuă ilaritate publicul. Atitudinea aleasă și grațioasă a domnișoarei Marii Bogdan, ca doamna Bordean, și cul și dragălașia domnișoarei L. Nastasi ca subretă (cameriera domnului pres. Bordean), gravitatea domnului Vlaicu, ca president la curtea de apel și talentul comic al domnului I. Savu ca Sucilă, manifestate la această reprezentare ne îndreptătesc să sperăm, că începutul făcut de astă-dată o să aibă continuarea sa.

După acestea a urmat petrecerea de dans, care a ținut până în zori de zi în cea mai mare animație.

Ședința II.

Ședința a doua s'a ținut Duminecă la 11 ore a. m. tot în sala cea mare a gimnaziului nostru. Aceasta a fost mai interesantă decît prima. Și public a fost mai numeros acum. Dame încă au fost mai multe.

Mai înainte se cetește procesul verbal al ședinței premergătoare și se autentice.

Urmează apoi referatele comisiunilor.

Comisiunea pentru acvirea de membri noi raportează prin referatul seu L. Nastasi, că s'au mai înscris 8 membri noi, cari s'au și declarat de cătră adunarea generală de membri ordinari ai societății.

Comisiunea pentru cenzurarea cassei prin referatul seu A. Vlaicu raportează, că averea societății s'a aflat în deplină ordine. În legătură cu acest raport adunarea generală aduce, la propunerea comisiunii, următoarele hotărîri:

1. Se constată, că pe baza socotilelor prezentate de comitet, averea este: 71.113 fl. 87 cr. în nominal, eară în real peste o sută de mii.

2. Se dă absolut comitetului pentru gestiunea anilor 1890 — 1895 în 4 Martie și pentru administrarea averii societății, sub reserva prezentării ulterioare a actului de deposit despre administrare extradat de institutul de credit și economii „Albina” din Sibiu, care act de deposit se fie prezentat în timpul cel mai scurt noului comitet și se se notifice proximei adunări generale.

„Actul acesta nu-l prezentase comitetul adunării generale”.

3. Pe viitor la fiecare adunare generală să se prezenteze socoteala exactă despre averea societății și inventar despre valoarea reală și nominală a acestei averi.

4. Comitetul se autorizează a dispune plasarea fondului societății în hîrtii de valoare cu rentabilitate mai mare decît hîrtiile menționate în registre ca hîrtii cumpărate pe seama fondului.

Urmează referada comisiunii de cinci încredințate cu cenzurarea raportului general al

comitetului și cu studiarea și prezentarea propunerilor.

Referatul Andr. Bărsan cetește raportul comisiunii. Toate punctele din raportul comitetului se iau spre știință. În ceea-ce privește împărțirea din raportul comitetului că p-ntru o administrare mai punctuală și pentru păstrare mai sigură comitetul s'a simțit îndemnat a transpune întreaga avere a societății spre păstrare și administrare institutului „Albina” adunarea generală a decis, că deoare-ce conform spiritului statulelor și după analogia altor societăți, administrarea averii cadă în competență și formează una din cele mai însemnate îndatoriri ale comitetului, în viitor comitetul îndată-ce se va organiza din nou se iee asupra-și administrarea averii în sensul statulelor.

În legătură cu punctul despre restanțele de taxe rămase nefecassate se hotărêște să fie provocată încă odată restanțierii, a se achita până la proxima adunare generală, punându-li-se în vedere ștergerea lor din șirul membrilor societății.

Mai multă discuție a provocat propunerile prezentate de comisiune.

În raportul seu comisiunea arată, că pe baza celor experiate din raportul general și din adresele lui și având în vedere progresul societății face următoarele propuneri de sine stătătoare:

1. Avînd în vedere, că colonia română din Budapesta, sediul de până acum al comitetului societății, este de tot mică și cu deosebire compusă din funcționari, cari n'au destulă stabilitate în privința domiciliului, așa încît deoparte numai cu greu se poate întregi comitetul societății din anul acestei colonii, ear' de altă parte este expus la schimbări continue, după-cum arată praxa din ultimii 5 ani; avînd mai departe în vedere, că Budapesta este o localitate prea departată de masele poporului român, așa încît rămînînd aici, comitetul nu poate sta în legătură destul de strînsă cu diferitele elemente, cari ar pute contribui la promovarea scopurilor societății și astfel nu poate deștepta un interes destul de viu pentru această societate în sinul poporului nostru; considerînd mai departe, că poate a sosit timpul, că pe lângă adunarea de mijloace materiale, societatea noastră să se gîndească și la realizarea adevăratei ei meniri, spre care scop încă este de lipsă ca conducătorii ei să steie în strînsă legătură cu publicul cel mare românesc: comisiunea află de lipsă a propune, ca pe viitor sediul comitetului să nu mai rămână în Budapesta, ci să se mute într'un centru din mijlocul maselor poporului românesc. Anume comisiunea este de părere, că în împrejurările actuale, cel mai potrivit loc pentru acest scop ar fi Brașovul, care posedă o inteligență numeroasă și care este așezat într'un ținut, unde elementul românesc este destul de bine reprezentat. Aprobînd un adunare această propunere a comisiunii, comitetul se va alege pe trieniul 1893 — 1895 să aducă imediat schimbarea sediului la cunoștința înaltului guvern, conform §. 10 din statute.

2. Deoare-ce ar fi în interesul societății noastre, ca și femeile să contribuie la promovarea ei, comisiunea propune, ca pe viitor și femeile să se poată înscrie ca membre atât fundatoare, ordinare și ajutoare, cu atât mai mult, căci aceasta nu stă în contradicție cu statutele societății.

3. Dorind, ca activitatea societății să fie mai bine cunoscută de publicul nostru, pentru viitor comitetul să publice în fiecare an pe lângă organul oficial al societății „Familia”, în mici broșuri raportul despre activitate sa împreună cu conspectul membrilor societății. Broșurile acestea vor ave a se distribui între membri înainte de adunarea generală.

4. Avînd în vedere, că societatea dispune deja de o avere considerabilă, așa încît după părerea comisiunii, a sosit timpul, ca să ne cugetăm la punerea în executare a adevăratului ei scop, adunarea să însărcineze pe comitetul viitor, ca să studieze modalitățile cele mai potrivite, sub cari s'ar pute realiza cele cuprinse în §§-ii 1 și 21 ai statulelor, fie prin subvenționarea unei societăți ambulante dramatice, fie prin organizarea și subvenționarea unor societăți de diletanți, sau în fine prin primăria unor piese acomodate a se reprezenta în sinul societății noastre românești. Comitetul să fie îndatorat a expune viitoarei adunări generale rezultatul consultărilor sale.

5. Comitetul să fie însărcinat mai departe a cerceta dacă nu s'ar pute îndeplini cele provăzute în §. 12 din statute, că adevă să se înființeze în punctele principale din ținuturile locuite de Români filiale pentru promovarea scopurilor societății.

Aceste propuneri s'au primit toate. Discușiune mai lungă s'a încins la propunerea primă. Dl V. Bologa a fost de părere, că să se amine chestiunea până la anul viitor. Dînsul zicea, că e mai corect, dacă se alege comitetul tot din bărbați din Budapesta, și acestia să vină apoi cu propunerea, ca să se schimbe sediul societății. Era și o listă compusă din locuitori din Budapesta. Tot în felul acesta s'a exprimat și dl P. Petrescu, cassar la filiala „Albinei” de aici. După-ce părerea aceasta a fost combătută de mai mulți membri, cu deosebire de Dr. G. Baiulescu, Dr. I. Blaga, G. B. Pop și A. Vlaicu, arătându-se că interesele societății, cari sînt și ale neamului românesc, recer schimbarea sediului comitetului societății, și demonstrîndu-se, că rămînînd și mai departe sediul în Budapesta, se mai poate adeseori întempla ca societatea să nu-și poată ține adunarea generală în fiecare an, cum se întemplă până acum, pentru-că în Budapesta nu se poate ține, neavînd cu cine să se țină, că comitetul nu se poate alege pe un an, ci numai pe 3 ani, că adeseori s'ar mai întempla, că la adunarea generală să vină numai dl Vulcan, cum s'a întemplat până acum în fiecare an, ca să rămână comitet peste timpul legal, recerut de statute, cum a fost cazul cu comitetul de până acum, care e ales deja din 1888, deși în statute se zice, că comitetul se alege pe un period numai de trei ani, și în fine, că s'ar mai pute întempla, că societatea să aibă atît de puțini membrii — erau 3 cu taxe anuale, 49 fondatori și 39 ordinari, cari au plătit 50 fl. din care mulți nu mai sînt în viață, după-ce toate acestea s'au arătat, dl Bologa și-a retras propunerea. A mai rămas dl Petrescu. Când s'a votat a și rămas singur. Poate vor mai fi conșimțit câte cineva cu acea propunere, — dar' numai tacite.

Purcezîndu-se la alegerea comitetului au fost aleși cu aclamațiune: de președinte: Iosif Vulcan din Oradea, vicepreședinte: G. B. Pop, cassar: V. Bologa, secretari: Virgil Onițiu și Vas. Goldiș din Brașov; membri: G. Dima din Sibiu și C. Bredicean din Lugoj.

Dl Ioan cav. de Pașcariu propune, în legătură cu alegerea comitetului nou, ca să conducă tot comitetul vechiu agendele societății până va veni din partea guvernului dispozițiuni luate de adunarea generală în ce privește schimbarea sediului comitetului. Aceasta o cere dl Pașcariu fiindcă în statute se zice, că: „schimbarea sediului comitetului are să se arete guvernului”.

el nu conține sentimente”. (G. Filiti: Discurs la deschiderea curții de cassatiune).

Sentimentul iubirii nu se poate stipula prin contract.

El e pus de Dumnezeu în inima omului. Pentru aceea legitima căsătorie în creștinism este mister sau sacrament, prin care în tipul misterioasei uniri a lui Dumnezeu cu biserica, se sancționează legătura dragostei bărbatului și a femeii.

Legea omenească, care deroagă ori se împotrivesc percepțelor legii divine, nu este obligatorie în conștiința creștinilor, pentru-că „trebuie a asculta mai mult pe Dumnezeu decît pe oameni”. (Faptele Apost. 5, 29).

Reamintindu-ve învățăturile mîntuitoare ale bisericii relativ la însemnătatea căsătoriei, iubite mire și mireasă, păziți-le această cu credință, că biserica este depositara darurilor cerești, că toată darea cea bună și tot darul desvîrșit prin ea vine dela părințele bunurilor; și nu uitați, că, îndosebi, biserica română, ai cărei membri sînteți, este în același timp și paladiul naționalității noastre, scutul și tîria neamului românesc. Cultivați dar' în casa și în familia voastră cu iubirea de Dumnezeu și iubirea neamului, căci este frumos a excela într'u amîndouă „Utraque clarescere pulchrum” să vă fie de viața vieții! Darul Domnului nostru Iisus Christos să fie cu voi, să vă facă părtași ambelor fericiți, celei vremelnice și celei vecinice. Amin!

Propunerea aceasta nu s'a primit, și rămsă, ca comitetul cel nou să țină îndată funcțiunea sa, după-cum se întempla în toate locurile.

Proxima adunare generală s'a hotărît să se țină la Făgăraș, făcîndu-se în acest sens o învitate pe cale telegrafică din partea inteligenței de acolo.

Societatea aceasta e pe calea de a progresa în un mod minunat. Are deja peste 100.000, căci computeate cele 167 de acțiuni ale „Albinei” nu cu 100 fl., cum sînt în socoteli, ci cu prețul real de vre-o 300 f. ajunge capital socotit în 71.113 fl. 87 cr. l. acea cifră. Capitalul acesta sporește tare

Banchetul.

La banchetul dat Duminecă la 2 ore la „Hotelul Central Nr. 1”, au luat parte vre-50 inși, numai bărbați. Nici aici nu a venit din giurul Brașovului decît un singur preot, dl Popovici din Cristian. S'a ținut un și lung de toaste, în cari dl Vulcan a toasta pentru Maiestatea Sa Monarchul. Dl Petri pentru dl Vulcan și comitet, dl B. Baiulescu pentru comitetul cel vechiu, domnul Goldiș pentru dl G. Dima, Isaia Pop pentru Brașoveni, dl Dima pentru tinerime, dl V. Onițiu a răspuns în numele Brașovenilor, vorbirii prezidentului printr-o vorbire foarte însuflețită, primită cu lungi aplauze.

Siv.

Correspondența din Viena.

Viena, 24 Oct. 1895.

„Reichsrath-ul austriac este earăși des chis. În ședința de Marți a expus contele B a d e n i, ministrul-president polon al Austriei, programul seu și al guvernului seu într-o vorbire elegantă, ear' astăzi al doilea polon al noului cabinet, șeful financelor, cavalerul B i l i n s k i, și-a dat expoeul pe anul 1896. Vorbirea lui Badieni a făcut în general bună impresie. S'a arătat cavalier elegant și prevenitor, care are în dragălașa lui bombonieră pentru fiecare națiune câte o dulceață, câte o mică delicatessă. Numai la un singur loc au murmurat Cehii tineri, acolo unde a folosit cuvîntul „cehic”. În continuarea vorbirii însă tot galant și afabil a evitat acest cuvînt, vorbind despre un popor „boem”, ceea-ce e tot atît ca-și-cînd cineva ar vorbi despre un „popor ungur”, în loc de popor „maghiar”. Bucăția cea mai dulce li-a dat-o Germanilor, poate tocmai pentru-că acestia l-au întîmpinat cu cea mai mare neferică. Trebuie să se recunoască dlui Badieni, că e folosit cuvinte, cari până acum în parlamentul austriac, și mai ales de pe scaunul ministrului-president până acum încă nu au răsunat. A vorbit despre poziția tradițională înțemeiată pe momente istorice și despre cultura veche a poporului german, care va trebui să-și găsească stîmna cuvenită. În aceste cuvinte măgulitoare ziarele liberale mai ales au descoperit promisiuni mari și s'au grăbit să-și exprime bucuria. Un singur ziar s'a aflat, care și-a păstrat curajul și judecata calmă și n'a căutat în cuvintele dlui Badieni, cătă vreme faptele nu vor dovedi altceva, decît pură curtoisie. Acest ziar este „Deutsche Zeitung”. Sîntem încredințați, că părerea aceasta se va adeveri în viitor.

Guvernul actual și-a început activitatea prin desființarea stării de asediu în Praga. Programul guvernului actual de altfel, așa cum l'a expus premierul Badieni, este foarte bogat. Înainte de toate stă tranșacțiunea cu Ungaria. Despre aceasta până acuma direct încă nu s'a exprimat nici o corporațiune parlamentară. Toți stau în așteptare. Numai o singură corporațiune, camera comercială și industrială s'a exprimat în contra tranșacțiunii astfel, încît „Pester Lloyd” s'a simțit îndemnat a răspunde prin un articol mai lung.

Un al doilea punct din programul guvernului actual este reforma electorală; ministrul-president însă s'a ferit să schițeze cît de puțin. Guvernul mai are de gînd să introducă reforme și pe terenul social pentru promovarea buneiastări a singuraticelor pături sociale.

Procedura civilă, la care de atîta timp se lucrează, e în sfîrșit terminată.

Evenimentele din Zagreb au agitat spiritele și în Austria și toți cetățenii, cari au numai cît de puțin simț național, au admirat curajul național al Croaților și în inimă au conșimțit cu tinerimea croată, deși atacul în contra steagului s'erbesc, numai ca îndreptat în contra Maghiarilor se poate explica.

Pentru ziua de 29 Oct. este fixată alegerea de primar al capitalei Viena. Este afară de ori-ce îndoială, că va fi ales Dr. Lueger, precum nimeni nu se îndoaște, că și întărirea lui de cătră Maiestatea Sa va urma sigur. Astfel Marți va fi Viena liberată de jugul Ovriilor.

gl.

Insuși Dumnezeu în paradisul pămîntesc, când primului om i-a dat femeie într'ajutor, și i-a binecuvîntat, ca să se înmulțească și să stăpînească pămîntul. Insușirea ei de drept divin a trecut și în definițiunea, care i-o dă dreptul roman: „Nuptiae sunt conjunctio maris et faeminae, et consortium omnis vitae: divini et humani juris communicatio”.

Pe acest temeiu căsătoria a fost respectată de toate popoarele anticității, ca un act religios, care se săvîrșea în numele și cu intervențiunea religioasă. Creștinismul a înălțat-o la rangul de mister sau sacrament, pentru a-i ridica prestigiul și marea importanță în ordinea socială, căci, în adevăr, căsătoria formează baza familiei, și în general baza societății umane: prima societas in ipso conjugio, zice Cicerone.

De aceea actul căsătoriei se deosebește perfect de actele comune ale vieții omenești. Se deosebește prin sfințenia scopului, care e fericirea soților și binele posterității; se deosebește mai ales prin motivul contractării, care este afecțiunea și iubirea reciprocă, fructele Evangheliei lui Christos. Iubirea, după învățătura apostolului, este împlinirea legii și legătura perfecțiunii (Rom. 13. 10. Colos. 3. 4). „Bărbați! iubiți-vă muierile voastre”, poruncește apostolul Pavel (Efes. 5. 25). Căci, zice el: „De aș grăi în limbile omenești și înțelegere, eară dragoste nu am, făcutu-m'am aramă sunătoare și chimval răsunător. Și de aș ave prorocie, și de aș ști toate tainele și toată știința, și de aș ave toată credința cît să mut și munții, eară

dragoste nu am, nimic nu sînt”. (1. Corint. 13. 1—3)

Din acestea se învederează, că legea evanghelismului este iubirea, aceea înaltă virtute din care naște moralitatea, elementul esențial indispensabil la întemeierea și conservarea căsătoriei.

Prin nefasta lege despre așa numita „căsătorie civilă”, legislațiunea patriei noastre, schimbînd bazele de drept public în organi sarea familiei, face pendentă valoarea juridică și morală a căsătoriei dela încheierea contractului civil, care în genere nu are decît o relațiune negativă cu morală, din cauză că contractele au de obiect lucruri materiale și este principiu, că părțile contractante pot deroga la legea generală prin convențiuni. Contractele se pot totdeauna modifica după voința arbitrară a părților contractante, în vreme-ce în materie de căsătorie arbitriul voinței nu există decît în alegerea persoanei, dar' și această libertate se mărginește prin impedimentele la căsătorie. În fine, în contractele comune o parte poate ca să nu se supună la îndeplinirea obligamentului, ce și-a luat prin contract, preferînd să plătească despăgubirea la care ar pute fi condamnată de justiție, și aceasta: pentru-că mobilul contractelor este profitul, câștigul material. Putem fusă rezona tot astfel și în materie de căsătorie? Ar pute cineva să susțină, că idealul căsătoriei ar fi tot interesul material? Când se discută în Franția codul civil în privința adopțiunii, Napoleon-cel-mare a zis: „Un contract nu conține decît obligațiuni geometrice,

Nr. 92 — 1895.

[2938] 1—3

Pășune de oi

circa 350 jugere pe hotarul comunei Daia-săsească pe timpul dela începutul Noemvrie 1895 până la 15 Martie 1896 se exarendează la 6 Noemvrie 1895 în cancelaria comunală din Daia-săsească.

Oferte în scris, provăzute cu vadiu de 25 fl. încă sânt admise. Condițiile amănunțite se pot afla la subscrișul oficiu bisericesc.

Daia-săsească (lângă Sibiu), la 27 Octomvrie 1895.

Presbiteriul ev. A. B.

La „Institutul Tipografic” în Sibiu se află de vânzare:

PORTRETUL

dlui Dr. Vasile Lucaciu.

Un tablou în mărime de 38x28 cm.

Prețul 50 cr.

Petru Barbu,

măiestru-tapiser,

Sibiu, strada Morii nr. 2,

(casele erezilor Habermann)

se recomandă p. t. publicului pentru confecționarea de lucruri noue, precum și pentru tot felul de decorațiuni și reparaturi în acest resort în și afară de casă cu prețurile cele mai ieftine.

[2839] 3—3

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIU.

A doua edițiune

din

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,

president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu”.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

Institutul Tipografic în Sibiu

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Piperaș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcărul.** Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Floca a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 11 cr. sau 22 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstăm de mamă.** Legenda populară din gura Născădului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica de Bojena Nămcovă,** tradusă din limba boama de Prof. Dr. Urban Iarok. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 80 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Vind și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa ou trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Cenșuroa.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Frietenul meu Văntură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Grafului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vocinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Scărcital.** Comedie de Moliere. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Limba proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Musca împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina împărăteasă și peana aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascăl Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bre Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 1 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărăgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 1 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Anton Chislașconi. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Poșacul bun de inimă.** Comedie în acte de Carlo Goldoni. Tradusă de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 1 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Eusalin pcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 2 cr. sau 44 bani.
45. **Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. **Clara Miloi.** Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Ene Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 90 bani.

Celor-ec cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste to vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Diplomă de onoare.

Institut Tipografic T. L. Albini, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recușite de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuesc repede.

Bilete de vizită
după plac și cerere

Mare deposit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.

EDITURA „TRIBUNEI” ȘI A „FOII POPORULUI”.

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Biblioteca populară a „Tribunei”

Dicționar
român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Măcelarilor 21.

Librărie românească în Sibiu

Strada Măcelarilor 21.